

Arrest

nr. 83 289 van 19 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 januari 2012, verklaart er zich op 3 januari 2012 vluchteling.

1.2. Op 22 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Shalatek in het district Mehtarlam, gelegen in de provincie Laghman afkomstig te zijn. U bent een Pasjtoen van etnische

origine. Uw broer Zakirullah werkte als tolk voor het Amerikaans leger. De taliban kwamen dit te weten en stuurden een dreigbrief. Nadien kwam uw broer van zijn werk naar huis. Op de vierde dag van zijn verlof viel de taliban uw huis aan. Tijdens die aanval vluchtte u samen met uw broer het huis uit en ging naar een oom in Jalalabad. De volgende ochtend werd u opgebeld door familie met de mededeling dat uw vader gedood was door de taliban. U bent nog twee dagen in Jalalabad gebleven, nadien hebben uw oom en uw broer beslist dat u het land moest verlaten. U heeft Afghanistan in oktober 2010 verlaten en bent op 2 januari 2011 in België aangekomen. Op 3 januari 2011 meldde u zich aan bij de Belgische asielinstanties en vroeg u asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest dat uw leven in gevaar is. Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: 9 aanbevelingsbrieven betreffende uw broer uitgaande van de strijdkrachten van de Verenigde Staten van Amerika, 47 foto's waarvan 6 familiefoto's en 41 foto's betreffende de activiteiten van uw broer als tolk, een dreigbrief van de taliban en een kopie van de klacht die werd neergelegd naar aanleiding van de dreigbrief van de taliban.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen wijzen op een erg beperkte algemene kennis van de Afghaanse samenleving. Deze ligt ver onder het niveau van wat van een Afghaanse burger die beweert steeds in Afghanistan te hebben geleefd en daar acht jaar scholing zou hebben genoten, kan worden verwacht. Zo bleek u niet in staat een algemeen beeld te geven van de nationale politieke situatie in Afghanistan in de afgelopen decennia. Wanneer u geconfronteerd werd met de naam Dostum, een beruchte Mujahed van Oezbeekse afkomst die nog steeds een belangrijke rol in de huidige Afghaanse politiek speelt, verklaart u dat hij mogelijk van Afghanistan afkomstig is, maar dat u hem niet kent (cgvs p.13). U kent evenmin een bekende Tadzjiek of Hazara uit Afghanistan (cgvs p.13). Als u vervolgens werd gevraagd wanneer de taliban aan de macht waren in Afghanistan, stelde u dat u het niet weet. Wanneer het Commissariaat-generaal verder informeert en u vraagt om deze periode te situeren ook indien u de juiste maand of zelfs jaartal niet kent, antwoordt u dat u geen idee heeft en kunt u enkel vertellen dat het mogelijk is dat ze aan de macht waren voor Karzai (cgvs p.14). Dat u een dergelijk ingrijpende periode uit de recente Afghaanse geschiedenis, die tijdens uw kindertijd plaatsvond, niet kunt situeren roept ernstige twijfel op over uw beweerde verblijf in de provincie Laghman. U heeft ook geen idee wat Samanak is, nochtans een typische Afghaanse drank die gebrouwen wordt tijdens het Afghaanse Nieuwjaar (cgvs p.13). Ten slotte is het veelzeggend dat u het Commissariaat-generaal niet duidelijk weet te vertellen op welke dag het Afghaanse Nieuwjaar, Nauwroz genoemd, valt (cgvs p.14). Het is moeilijk voor te stellen dat iemand die beweert 8 jaar school te hebben gelopen in Afghanistan (cgvs p.3-4) hier moeilijkheden mee heeft, omdat Nauwroz niet enkel een officiële Afghaanse feestdag is maar ook omdat het schooljaar in de provincie Laghman in de week volgend op Nauwroz aanvangt.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar België in het dorp Shalatek in het district Mehtarlam gewoond heeft. Zo is uw geografische kennis van de regio waar u altijd gewoond zou hebben beperkt. Gevraagd naar omliggende dorpen van Shalatek geeft aan dat in het noorden het dorp Shamangal ligt, aan de andere kant Namee Qala, dat er aan de rechterkant bergen zijn, en aan de westkant er een rivier ligt en een dorp Heydar Khani. De omliggende dorpen Bela (Baila) en Depi (Dope) gelegen ten noorden van Shalatek in de richting Shamangal vernoemt u echter niet en de dorpen Latifabad (Latef Abad) en Garawu (Karo) ten westen van Shalatek evenmin. Shamangal ligt inderdaad ten noorden van Shalatek maar is geen omliggend dorp en het dorp Namee Qala is niet terug te vinden op de kaarten ter beschikking van het Commissariaat-generaal. Dat u de omliggende dorpen rond Shalatek situeerde met behulp van geografische termen (in het noorden, aan de westkant) en dat u spreekt van de rechterkant van uw dorp (cgvs p.15) deed uw verklaringen bovendien ingestudeerd overkomen. Gevraagd naar de omliggende provincies van Laghman geeft u foutief de provincie Badakshan op (cgvs p.16). Het is opmerkelijk dat u deze provincie, die ten noorden van de provincie Nuristan ligt, niet kunt situeren gezien uw vader er tot vier jaar geleden een textielzaak zou uitgebaat hebben (cgvs p.5). Wanneer u gevraagd werd of er controleposten waren tussen uw dorp en Mehtarlam vermeldt u de controlepost ten zuiden van het centrum van Mehtarlam, deze van Ter Garhi, niet (cgvs p.15). Controleposten ten noorden van Mehtarlam kent u evenmin, nochtans is er een controlepost vlak bij het hospitaal van Mehtarlam, waar u volgens uw verklaringen naartoe gaat voor medische zorgen (cgvs p.15).

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de veiligheidssituatie in uw regio uitermate oppervlakkig is. Gevraagd naar veiligheidsincidenten in Mehtarlam van de laatste jaren stelt u

dat u zich twee of drie incidenten herinnert waarna u ze kort beschrijft (cgvs p.17). Uw korte opsomming tijdens het gehoor kwam niet alleen ingestudeerd over, over andere veiligheidsincidenten weet u weinig tot niets te vertellen. Wanneer u gevraagd wordt of u zich een veiligheidsincident bij een school in Mehtarlam herinnert moet u het antwoord schuldig blijven (cgvs, p.17). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het administratief dossier gevoegd werd dat er in 2006 en 2007 ernstige veiligheidsproblemen waren betreffende de scholen in Mehtarlam. Gezien u volgens uw verklaringen tijdens deze periode school gelopen heeft in het centrum van Mehtarlam (cgvs p.17) roept uw gebrek aan kennis hierover ernstige vragen op. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of u zich incidenten of manifestaties naar aanleiding van luchtaanvallen door het Amerikaans leger of de NATO herinnert moet u ook hierop het antwoord schuldig blijven (cgvs p.17). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het administratief dossier gevoegd werd blijkt echter dat er in januari en december van 2009 grote betogingen met duizenden deelnemers waren, waaronder studenten, in het centrum van Mehtarlam omwille van de slachtoffers van deze luchtaanvallen.

Op de vraag of de Afghaanse overheid actief is bij reconstructieprojecten in Laghman stelt u dat niet-gouvernementele organisaties (ngo's) reconstructiewerken uitvoeren en dat deze ngo's deel uitmaken van de overheid (cgvs p.16). Het is opmerkelijk dat u niet weet dat de Afghaanse overheid zelf, onder de koepel van het National Solidarity Program (NSP) erg actief is wat reconstructieprojecten betreft. U weet evenmin wat een PRT of Provincial Reconstruction Team is (cgvs p.15), nochtans voert de Amerikaanse PRT in Laghman ook reconstructieprojecten uit. Hoewel u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal de gevangenis van Mehtarlam geografische kunt situeren (cgvs p.15) weet u niet of ze al of niet verbouwd werd. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat er in maart 2009, een jaar voor uw beweerde vertrek, een nieuw gevangenisgebouw in Mehtarlam werd opgeleverd.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkenen een reëel binnenlands vluchterternatief bestaat.

Om die redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zich te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van

een kernaspect van uw asielrelaas en uw vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: 9 aanbevelingsbrieven betreffende uw broer uitgaande van de strijdkrachten van de Verenigde Staten van Amerika, een dreigbrief van de taliban, een kopie van de klacht die werd neergelegd naar aanleiding van de dreigbrief van de taliban en 47 foto's, waarvan 6 familiefoto's en 41 foto's betreffende de activiteiten van uw broer als tolk. Over de door u neergelegde aanbevelingsbrieven en foto's moet opgemerkt worden dat met deze geen bloedverwantschap kan worden aangetoond tussen uzelf en de persoon die bij militaire operaties betrokken is, noch dat zij enig bewijs leveren van uw beweerde problemen of uw verblijf in Afghanistan. Over de door u neergelegde dreigbrief en de kopie van de klacht moet opgemerkt worden dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Daarenboven moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker gaat niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing en is van oordeel dat hij wel degelijk erkend moet worden als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie van 1951.

Volgens verzoeker gaat het Commissariaat-generaal voorbij aan zijn jonge leeftijd. Verzoeker stelt dat hij maar 17 jaar oud is en vele zaken niet bewust heeft beleefd. Volgens verzoeker moet met dit element rekening worden gehouden bij de beoordeling van zijn kennis. Dit is volgens verzoeker zeker het geval met betrekking tot de beoordeling van zijn kennis van de algemene politieke situatie in Afghanistan, temeer daar verzoeker in het begin aangaf nooit politiek actief te zijn geweest. Verzoeker merkt hierbij op dat hij wel degelijk ongeveer kon plaatsen wanneer Karzai aan de macht kwam en dat hij op dat moment 7 à 8 jaar oud was. Volgens verzoeker is het vreemd dat het CGVS deze verklaringen niet vermeldt, daar ze aangeven dat verzoeker wel degelijk een bij benadering correct antwoord kon geven. Volgens verzoeker is het bovendien normaal dat hij zich de belangrijke personen van ervoor niet meer herinnert. Verzoeker meent nog dat dezelfde nalatigheid van het CGVS kan worden opgemerkt met betrekking tot het vermelden van andere verklaringen van verzoeker die net aantonen dat hij wel een algemene kennis heeft van zijn omgeving en de Afghaanse samenleving. Verzoeker benadrukt dat hij vele andere elementen vermeldde die het CGVS niet vermeldt in de beslissing. Verzoeker haalt een aantal elementen aan die zijn kennis aantonen. Verzoeker meent dat in het licht van deze verduidelijkingen en aanvullingen de redenering van het CGVS niet kan worden gevolgd met betrekking tot dit punt.

Verzoeker meent nog dat het CGVS ernstige consequenties verbindt aan het foutief vermelden van de provincie Badakshan. Verzoeker meent dat de redenering niet kan worden gevolgd omdat hij nooit naar zijn vaders textielzaak meereisde. Bovendien vindt verzoeker het niet vreemd dat hij niet alle omliggende dorpen en controleposten kan opsommen en dat dit zou aantonen dat hij niet in Shalatek gewoond zou hebben. Verzoeker gaat bovendien niet akkoord met de informatie van het CGVS omtrent de controleposten en hij blijft bij zijn verklaring. Verzoeker stelt nog dat de controlepost die het CGVS vernoemt van Ter Garhi niet op de weg ligt van zijn dorp naar Mehtarlam.

Wat betreft de opmerkingen van het CGVS over zijn kennis omtrent de veiligheidssituatie, wijst verzoeker op een onvolledigheid van het CGVS. Verzoeker stelt dat hij, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing is opgemerkt, weet heeft van verschillende demonstraties die plaatsvonden, maar niet precies wist wat de aanleiding was. Verzoeker heeft zich bovendien onmiddellijk twee incidenten herinnerd. Verzoeker is van mening dat de beweringen van het Commissariaat-generaal niet kunnen gevolgd worden.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal niet afdoende motiveert waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire beschermingsstatus of de vluchtelingenstatus. Verzoeker meent dat gezien de grote hoeveelheid bewijsdocumenten die hij aanbrengt en dat deze documenten en de kern van zijn asielrelaas niet voldoende werd onderzocht, de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is. Verzoeker is van mening dat het CGVS de kern van zijn asielrelaas had moeten onderzoeken, evenals de vele documenten die hij aanbracht ter staving van zijn asielrelaas. Verzoeker voegt ter staving van zijn asielrelaas nog bijkomende documenten toe aan zijn verzoekschrift: een kopie van zijn taskara, bijkomende familiefoto's van verzoeker, zijn broer en vader; een scan van verzoekers schoolcertificaat van de zesde graad, het nummer dat verzoekers broer bij het Amerikaanse leger kreeg, een brief van de ouderen van zijn dorp dat hij wel degelijk van dit dorp afkomstig is, een scan van de taskara en het internationaal paspoort van zijn broer.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Van verzoeker, die beweert afkomstig te zijn uit het district Mehtarlam, gelegen in de provincie Laghman in Afghanistan mag een zekere kennis worden verwacht van de Afghaanse samenleving in het algemeen en dit zeker en vast wat het dagelijkse leven betreft. De bestreden beslissing stelde vast dat (i) verzoeker niet in staat bleek een algemeen beeld te geven van de nationale politieke situatie in Afghanistan in de afgelopen decennia, (ii) verzoeker geen idee van heeft wat Samanak is, de typisch Afghaanse drank die jaarlijks naar aanleiding van het Afghaanse nieuwjaar wordt gemaakt, (iii) verzoeker niet weet te preciseren op welke dag het Afghaanse nieuwjaar valt, (iv) verzoekers geografische kennis van de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn beperkt is, (v) verzoekers kennis van de veiligheidssituatie in zijn regio uitermate oppervlakkig is, (vi) verzoeker niet weet dat de overheid zelf actief is bij reconstructiewerken en hij evenmin weet wat een Provincial Reconstruction Team is.

De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk is dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document voorlegt waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van betrokkene over de streek te toetsen. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. Uit vaste rechtspraak blijkt immers dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477).

Het argument van verzoeker dat hij jong is, om zijn beperkte kennis te vergoelijken, overtuigt geenszins. Ook van een jonge persoon kan immers worden verwacht dat deze blijk geeft van een minimale kennis van de streek waarvan hij afkomstig beweert te zijn. Dit geldt des te meer voor praktische kennis uit het dagelijkse leven; bovendien verklaarde verzoeker zelf dat hij 8 jaar school heeft gelopen. Zo is het niet aannemelijk dat verzoeker niet kan duiden op welke dag het Afghaanse nieuwjaar wordt gevierd, en al evenmin dat hij niet bekend zou zijn met de typische Afghaanse drank die er naar aanleiding van het nieuwe jaar gebrouwen en geconsumeerd wordt. Dat verzoeker uit de streek waaruit hij beweert afkomstig te zijn voornamelijk dorpen kan benoemen die ver van zijn dorp liggen doch niet de meest nabij gelegen dorpen en hij de dorpen die hij benoemt bovendien situeert met behulp van geografische termen sterkt het vermoeden dat verzoeker deze kennis heeft ingestudeerd. Met betrekking tot de controleposten tenslotte stelt verzoeker weliswaar dat hij het niet eens is met de informatie met betrekking tot de controleposten die door het Commissariaat-generaal aan het administratief dossier is toegevoegd, maar brengt zelf geen elementen bij waaruit blijkt dat deze informatie niet correct zou zijn. De loutere bewering van verzoeker dat hij het niet eens is met de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd volstaat niet om deze informatie te weerleggen. Dat verzoeker tenslotte niet kan aangeven wie Dostum is, geen enkele bekende Hazara of Tadzjiek kan benoemen en evenmin exact kan situeren wanneer de Taliban aan de macht waren (*"Wanneer waren de Taliban aan de macht? Ik weet het niet. Heeft u enig idee? (...) ik heb geen idee. Het is mogelijk dat ze aan de macht waren voor Karzai."*, gehoorverslag, 14) is allerminst van aard de twijfels omtrent zijn voorgehouden afkomst weg te nemen. Met betrekking tot de veiligheidsincidenten bleek verzoeker slechts van een beperkt aantal incidenten op de hoogte te zijn en kwam zijn kennis hieromtrent ook al ingestudeerd over. De kennis van verzoeker omtrent een aantal elementen - voor zover deze al niet ingestudeerd is - weegt niet op tegen de onwetendheid van verzoeker op tal van andere belangrijke punten en volstaat niet voor verzoeker om zijn beweerde afkomst van Afghanistan aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de documenten die verzoeker neerlegde op het Commissariaat-generaal stelde de bestreden beslissing terecht vast de aanbevelingsbrieven en foto's met betrekking tot verzoekers broer geenszins de voorgehouden bloedverwantschap tussen verzoeker en de persoon die als tolk optrad bij de Amerikaanse strijdkrachten kan aantonen. De dreigbrief en de klacht kunnen evenmin de geloofwaardigheid herstellen aangezien de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt kan het volgende worden opgemerkt. Noch daargelaten dat de brief van de ouders van verzoekers dorp werd opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling zoals bepaald in artikel 8 PR RvV, is dit document slechts een fotokopie die alleen al om deze reden geen bewijswaarde heeft. De fotokopieën van het paspoort en de taskara van verzoekers broer, evenmin vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zijn geenszins een bewijs dat het, zoals de overige documenten waarin voornoemde geciteerd, hier wel degelijk om verzoekers broer gaat. De nieuwe foto's die verzoeker neerlegt bij zijn verzoekschrift, kunnen evenmin zijn beweerde asielmotieven bevestigen. De taskara van verzoeker en het schoolcertificaat van de zesde graad waarvan verzoeker het origineel ter zitting neerlegt zijn evenmin vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Ten overvloede kan hier aan toegevoegd worden dat het van algemene bekendheid is dat aan Afghaanse identiteitsdocumenten niet veel waarde kan worden gehecht. Zo zijn onder meer reis- en identiteitsdocumenten eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te koop in Afghanistan en in de grensstreek met Pakistan. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben derhalve slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van een Afghaanse asielzoeker.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het district Mehtarlam, gelegen in de provincie Laghman in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Tot slot stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht stelt dat het vooreerst van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven immers miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een

duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Bij deze beoordeling spelen afkomst en familiale banden een zeer belangrijke rol. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in het district Mehtarlam gelegen in de provincie Laghman, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een verblijf in Mehtarlam zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER